

Le fabuleux destin de Χαριτίνη

γράφει η Πέγκυ Σπινέλη
Φωτογραφίες Μιχάλης Κυπριανού

«Αν δε ζωγραφίσω τη μοναξιά μου, σε τινος χρώμα να κωθώ;» αναρωτιέται η Χαριτίνη Κυριάκου στο βιβλίο της «Αφού ερώ». Μη μπορώντας να βρει απάντηση, συνεχίζει να ζωγραφίζει, εκθέτοντας πίνακες και εαυτόν στην «Gallery Δύο», από τις 10 έως και τις 17 Δεκεμβρίου.

ΤΟ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΟ ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ ΜΟΥ...

«ήσουν εκεί, το μεσημέρι που ζωγράφιζα τις κουρτίνες με τις πορτοκαλιές μαργαρίτες. Το σπίτι μύριζε πουργούρι κι είχα στα μάτια ένα φιλί γιομάτο χρώματα».

INFO BOX

Η έκθεση φιλοξενείται στην «Gallery Δύο» (Αισχύλου 83, παλιά Λευκωσία, πληροφορίες 99455328 & 99455329) μέχρι τις 17 Δεκεμβρίου. Τα εγκαίνια θα πραγματοποιηθούν την Πέμπτη 10 Δεκεμβρίου, στις 19.30.

ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

«ύδωρ ύδωρ, εξάγισσε εμέ με όλα μου τα πάθη πριν να γίνουν λάθη».

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΕ ΤΑ ΑΣΠΡΟΠΡΑΣΙΝΑ ΠΛΑΚΑΚΙΑ

ένα βράδυ που ήρθε σαν οπτασία... και της έφτιαξα τσάι με δυόσμο και μέλι. «τσάι τσάι μέρα πάει, καρδιά ζητάει ομορφιά».

Πόσες φορές έχεις νιώσει την ανάγκη να κλειστείς στο σπίτι σου, κάνοντας πράγματα που σε ενδιαφέρουν; Πράγματα που διαμορφώνουν το χαρακτήρα σου, τα ενδιαφέροντά σου και συγκροτούν τις σκέψεις σου; Η κοινωνικότητα ή η εξωστρέφεια δεν αναιρεί την ανάγκη γι' αυτές τις στιγμές.

Για τη Χαριτίνη Κυριάκου, αυτές οι στιγμές αποδεικνύονται και ιδιαίτερα παραγωγικές. Γράφει, συνθέτει, ζωγραφίζει και εξερευνά δυνατότητες και ενδιαφέροντα. Έγραψε ένα βιβλίο το οποίο τιτλοφορείται «Αφού ερώ», συνέθεσε μουσική την οποία παρουσίασε σε διάφορα φεστιβάλ και ζωγράφησε πίνακες τους οποίους παρουσίασε σε εκθέσεις. Αυτή τη φορά χρησιμοποιώντας νεορομπογιά και κολλάζ πάνω σε καρτοσακούλες, αποτύπωσε την επίδραση του χώρου και του χρόνου σε έναν άνθρωπο. Στους πίνακές της αναζητά την παρουσία και την επαφή με τα συναισθήματα μέσα στα άδεια δωμάτια, κάτι που προκύπτει στην «απομόνωση». Και όπως η ίδια ομολογεί «μόνο κλεισμένη σπίτι με τον εαυτό σου για εβδομάδες ολόκληρες σου φανερώνεται η αλήθεια, εγώ κάπου εκεί την έκανα τέχνη», εξερευνώντας τα όρια του θανάτου, του ερωτισμού και της ομορφιάς. Ο καθένας μας βρίσκεται στους πίνακές της, αποκαλύπτοντας την πιο όμορφη, γλυκιά, τριφερή, νοσταλγική και αγαπαιάρικη εκδοχή του.